

DUMINICA SFINTEI CRUCI ȘI BUNAVESTIRE A MAICII DOMNULUI LA BISERICA SFÂNTULUI MORMÂNT

Duminică, 25 martie / 7 aprilie 2024, Duminica Sfintei Cruci și sărbătoarea Bunevestiri a Maicii Domnului au fost prăznuite de Patriarhie în Biserica Sfântului Mormânt.

Ca sărbătoare fără dată fixă, Duminica Sfintei Cruci s-a prăznuit precum cinstirea Sfintei Cruci pentru întărirea credincioșilor în mijlocul perioadei de post a Sfântului și Marelui Post, iar Praznicul Bunevestiri ca sărbătoare cu dată fixă, pe 25 martie, ca vestea fericită dată de Dumnezeu prin Arhanghelul Gabriel Fecioarei Maria că de la Duhul Sfânt se va întrupa Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu.

Această sărbătoare a fost prăznuită cu Vecernia Mare, sâmbătă după-amiază, în catoliconul Bisericii Învierii, slujbă condusă de părintele nostru și Patriarhul Ierusalimului Teofil, la rugăciune participând arhieriei iar preoții au slujit. Răspunsurile la strană au fost date de Ierodiaconul Simeon și de Preotul Ioannis Antoniou.

Sărbătoarea a fost prăznuită și dimineața cu o Sfântă Liturghie în Sfântul și de viață făcătorul Mormânt, condusă de Înaltpreasfințitul Mitropolit Isihie al Kapitoliei, avându-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Arhiepiscopi Teodosie al Sevastiei și Dimitrie al Lyddei, și Arhimandriții Frăției. La slujbă au participat credincioși locali, în prezența doamnei consul Anna Madika.

După Sfânta Liturghie, a avut loc o procesiune de trei ori în jurul Sfântului Mormânt și o dată în jurul sfintelor altare.

La finalul litaniei, procesiunea arhierască a urcat la Patriarhie, unde Înaltpreasfinția Sa a vorbit celor prezenți

și s-a servit un ospăț festiv.

Discursul Înaltpreasfinției Sale este redat mai jos:

„Exercitarea virtuților nu este o sarcină ușoară. Dincolo de voința puternică personală, este necesară și puterea sfințitoare a Bisericii noastre. Astfel, Sfinții Părinți au stabilit, la mijlocul sfintei perioade a Postului Mare, ca să se cinstească Sfânta Cruce a Domnului, pentru ca credincioșii să primească de la ea harul și puterea de a continua cu tărie lupta noastră duhovnicească.

Crucea lui Hristos este mândria Bisericii noastre și arma de nebiruit împotriva forțelor răului. Pe ea, împărăția diavolului a fost zdrobită și puterea lui a fost anihilată. De la ea a venit răscumpărarea și nemurirea neamului omenesc. Biserica noastră cântă triumfător: „Doamne, armă asupra diavolului crucea Ta o ai dat nouă...” și „Acum, când Crucea se arată, ea dă putere în mijlocul postului, de bunăvoie o preamărim”.

Dintr-un mijloc ucigaș și odios de execuție a criminalilor, ea s-a transformat într-un mijloc de sfințire și într-un scut mental de protecție împotriva sfaturilor lui Lucifer și ale întunecaților săi îngeri căzuți. Alții o aseamănă cu un dig puternic împotriva șocurilor vieții, care sunt cauzate de rău și de păcat. Oboseala fizică a postului și lenea mentală a luptei duhovnicești sunt doi factori principali care pot inhiba călătoria ascetică a credinciosului. Puterea sfințitoare a Crucii este antidotul pentru această situație.

Crucea lui Hristos, pe lângă faptul că este un simbol dumnezeiesc al Bisericii noastre, are și o semnificație morală pentru fiecare credincios. Așa cum Domnul Și-a dus propria Cruce pe Golgota, împovărată cu nelegiuirile întregului neam omenesc, credinciosul lui Hristos își poartă crucea personală, lupta pentru mântuire și desăvârșire. Drumul spre mântuire este o adevărată Golgota și cere renunțare de sine din partea

celor care o urcă. Domnul a confirmat acest lucru: „Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie” (Marcu 8, 34). Perioada sfântă a Triodului este prin excelență o răstignire și o imaginabilă răstignire a patimilor noastre.

De aceea, sfânta noastră Biserică a dedicat această duminică cinstirii Sfintei Cruci. Iar noi, credincioșii, luând har de la ea, acum întăriți și înnoiți, rezistăm piedicilor puse de cei răi și mergem nestingheriți pe drumul ceresc, călăuziți de bucuria și dorul de a ne întâlni cu Domnul nostru Iisus Hristos cel Înviat în sfânta și strălucita zi a Învierii Sale.

Astăzi, însă, marea sărbătoare a cinstirii Sfintei Cruci coincide cu o altă mare sărbătoare a Născătoarei de Dumnezeu, Bunavestire a Fecioarei, iar potrivit evanghelistului Luca (1, 26-38), Bunavestire a Fecioarei s-a petrecut la șase luni după zămislirea minunată a Înaintemergătorului Ioan de către Elisabeta, soția lui Zaharia, când arhanghelul Gabriel a fost trimis de Dumnezeu la Fecioara Mariam (Maria), pentru a o anunța că va naște pe Fiul lui Dumnezeu. În vremea aceea, Maria locuia în Nazaret, în Galileea, și era logodită cu tâmplarul Iosif. Gabriel a apărut brusc în fața Mariei și a salutat-o: „Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine”. Era normal ca tânăra să intre în panică, dar arhanghelul a liniștit-o: „Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Dumnezeu. Și iată vei lua în pânțece și vei naște fiu și vei chema numele lui Iisus”.

De îndată ce și-a revenit din tulburare, Maria, plină de uimire, l-a întrebat pe arhanghel cum va putea rămâne însărcinată, întrucât nu știa de bărbat. Gabriel i-a răspuns că Duhul Sfânt o va acoperi ca un nor și va iniția în mod invizibil și misterios zămislirea Fiului lui Dumnezeu. Pentru a se face mai credibil, a invocat zămislirea minunată a lui Ioan Înaintemergătorul de către Elisabeta. Maria a fost convinsă de cuvintele lui Gabriel („Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul Tău”) și arhanghelul Gabriel a „plecat”.

Ridic un pahar în sănătatea Preafericitului nostru Patriarh, Teofil al III-lea, a întregii Frății a Sfântului Mormânt și a dumneavoastră a tuturor. Multe bucurii și fericire!”

Din partea Secretariatului-General